

Dokument ten służy wyłącznie do celów informacyjnych i nie ma mocy prawnej. Unijne instytucje nie ponoszą żadnej odpowiedzialności za jego treść. Autentyczne wersje odpowiednich aktów prawnych, włącznie z ich preambułami, zostały opublikowane w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej i są dostępne na stronie EUR-Lex. Bezpośredni dostęp do tekstów urzędowych można uzyskać za pośrednictwem linków zawartych w dokumencie

► **B** **ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2018/842**

z dnia 30 maja 2018 r.

w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

(Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26)

zmienione przez:

Dziennik Urzędowy

	nr	strona	data
► <u>M1</u> Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2023/857 z dnia 19 kwietnia 2023 r.	L 111	1	26.4.2023

▼B**ROZPORZĄDZENIE PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO
I RADY (UE) 2018/842****z dnia 30 maja 2018 r.****w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań na rzecz klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013****(Tekst mający znaczenie dla EOG)****▼M1***Artykuł 1***Przedmiot**

Niniejsze rozporządzenie określa obowiązki państw członkowskich w odniesieniu do ich minimalnych wkładów w okresie od 2021 r. do 2030 r. na rzecz realizacji celu Unii polegającego na redukcji jej emisji gazów cieplarnianych w 2030 r. o 40 % w porównaniu z 2005 r. w sektorach objętych art. 2 niniejszego rozporządzenia. Niniejsze rozporządzenie przyczynia się do długoterminowego celu dotyczącego osiągnięcia w Unii neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r. z myślą o osiągnięciu następnie ujemnego bilansu emisji. Przyczynia się tym też do osiągnięcia celów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119⁽¹⁾ (zwanego dalej „europejskim prawem o klimacie”) i porozumienia paryskiego. Niniejsze rozporządzenie ustanawia także przepisy dotyczące ustalania rocznych limitów emisji oraz dotyczące oceny postępów państw członkowskich w zakresie realizacji ich minimalnych wkładów.

▼B*Artykuł 2***Zakres stosowania****▼M1**

1. Niniejsze rozporządzenie ma zastosowanie do emisji gazów cieplarnianych pochodzących z kategorii źródeł IPCC obejmujących energię, procesy przemysłowe i użytkowanie produktów, rolnictwo oraz odpady, ustalonych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999⁽²⁾, z wyłączeniem emisji gazów cieplarnianych pochodzących z działań wymienionych w załączniku I do dyrektywy 2003/87/WE innych niż działania w zakresie „transportu morskiego oraz działania wymienione tam wyłącznie do celów art. 14 i 15 tej dyrektywy”.

▼B

2. Bez uszczerbku dla art. 7 i art. 9 ust. 2 niniejszego rozporządzenia nie ma ono zastosowania do emisji i pochłaniania gazów cieplarnianych objętych rozporządzeniem (UE) 2018/841.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/1119 z dnia 30 czerwca 2021 r. w sprawie ustanowienia ram na potrzeby osiągnięcia neutralności klimatycznej i zmiany rozporządzeń (WE) nr 401/2009 i (UE) 2018/1999 (Europejskie prawo o klimacie) (Dz.U. L 243 z 9.7.2021, s. 1).

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/1999 z dnia 11 grudnia 2018 r. w sprawie zarządzania unią energetyczną i działaniami w dziedzinie klimatu, zmiany rozporządzeń Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 663/2009 i (WE) nr 715/2009, dyrektyw Parlamentu Europejskiego i Rady 94/22/WE, 98/70/WE, 2009/31/WE, 2009/73/WE, 2010/31/UE, 2012/27/UE i 2013/30/UE, dyrektyw Rady 2009/119/WE i (UE) 2015/652 oraz uchylenia rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 328 z 21.12.2018, s. 1).

▼B

3. Do celów niniejszego rozporządzenia emisje CO₂ z kategorii źródeł IPCC „1.A.3.A lotnictwo cywilne” traktuje się jako równe zeru.

*Artykuł 3***Definicje**

Na użytek niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „emisje gazów cieplarnianych” oznaczają emisje wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂ następujących gazów: dwutlenku węgla (CO₂), metanu (CH₄), podtlenku azotu (N₂O), wodorofluorowęglowodorów (HFC), perfluorowęglowodorów (PFC), trójfluorku azotu (NF₃) i heksafluorku siarki (SF₆), ustalone na podstawie rozporządzenia (UE) nr 525/2013, które są objęte zakresem stosowania niniejszego rozporządzenia;
- 2) „roczne limity emisji” oznaczają maksymalny dozwolony poziom emisji gazów cieplarnianych w każdym roku w okresie od 2021 r. do 2030 r. ustalony na podstawie z art. 4 ust. 3 i art. 10;
- 3) „uprawnienie w ramach EU ETS” oznacza „pozwolenie” zgodnie z definicją w art. 3 lit. a) dyrektywy 2003/87/WE.

*Artykuł 4***Roczne poziomy emisji na okres od 2021 r. do 2030 r.****▼M1**

1. W 2030 r. każde państwo członkowskie ogranicza swoje emisje gazów cieplarnianych co najmniej o wielkości procentowe określone dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I w odniesieniu do jego emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. ustalonych na podstawie ust. 3 niniejszego artykułu.
2. Z zastrzeżeniem elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia oraz dostosowania zgodnie z art. 10 ust. 2 niniejszego rozporządzenia, a także biorąc pod uwagę wszelkie odliczenia wynikające ze stosowania art. 7 decyzji nr 406/2009/WE, każde państwo członkowskie zapewnia, aby jego emisje gazów cieplarnianych:
 - a) w latach 2021 i 2022 nie przekraczały poziomu ustalonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej na pułapie średniej wielkości emisji gazów cieplarnianych tego państwa członkowskiego w latach 2016, 2017 i 2018, określonych zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 1 załącznika I do niniejszego rozporządzenia; początkowy punkt ścieżki liniowej danego państwa członkowskiego przypada albo w pięciu dwunastych okresu od 2019 r. do 2020 r., albo w 2020 r. w zależności od tego, co skutkuje niższym rocznym limitem emisji dla danego państwa członkowskiego;
 - b) w latach 2023, 2024 i 2025 nie przekraczały poziomu ustalonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się w 2022 r. na pułapie rocznego limitu emisji dla tego państwa członkowskiego, określonego zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu dla danego roku, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia;

▼ **M1**

c) w latach 2026–2030 nie przekraczały poziomu ustalonego na podstawie ścieżki liniowej rozpoczynającej się od średniej wielkości emisji gazów cieplarnianych tego państwa członkowskiego w latach 2021, 2022 i 2023, zgłoszonych przez to państwo członkowskie zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999 oraz zgodnie z ust. 3 niniejszego artykułu, a kończącej się w 2030 r. na pułapie określonym dla tego państwa członkowskiego w kolumnie 2 załącznika I do niniejszego rozporządzenia; początkowy punkt ścieżki liniowej danego państwa członkowskiego przypada w dziewięciu dwunastych okresu od 2023 r. do 2024 r.

3. Komisja przyjmuje akty wykonawcze określające roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego na okres od 2021 r. do 2030 r. wyrażone w tonach ekwiwalentu CO₂, zgodnie ze ścieżkami liniowymi określonymi w ust. 2 niniejszego artykułu.

W odniesieniu do lat 2021 i 2022 Komisja określa roczne limity emisji na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów za lata 2005, 2016, 2017 i 2018 przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 7 rozporządzenia (UE) nr 525/2013 i wskazuje wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. zastosowaną do określenia tych rocznych limitów emisji.

W odniesieniu do lat 2023, 2024 i 2025 Komisja określa roczne limity emisji na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu oraz na podstawie poddanych przeglądowi wartości danych z krajowych wykazów za lata 2016, 2017 i 2018, o których mowa w tym akapicie drugim.

W odniesieniu do lat 2026–2030 Komisja określa roczne limity emisji na podstawie wartości emisji gazów cieplarnianych każdego państwa członkowskiego za 2005 r. wskazanej zgodnie z akapitem drugim niniejszego ustępu oraz na podstawie kompleksowego przeglądu najnowszych danych z krajowych wykazów za lata 2021, 2022 i 2023 przekazanych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 26 rozporządzenia (UE) 2018/1999.

4. W aktach wykonawczych, o których mowa w ust. 3 określa się również, na podstawie wartości procentowych zgłoszonych przez państwa członkowskie zgodnie z art. 6 ust. 3, 3a i 3b, całkowite ilości, które mogą być brane pod uwagę na użytek oceny zgodności państwa członkowskiego na podstawie art. 9 w okresie między 2021 r. a 2030 r. Jeżeli suma całkowitych ilości wszystkich państw członkowskich przekroczy łącznie 100 mln, całkowite ilości przypadające na każde państwo członkowskie zmniejsza się proporcjonalnie, tak aby nie została przekroczona łączna całkowita ilość.

▼ **B**

5. Te akty wykonawcze przyjmuje się zgodnie z procedurą sprawdzającą, o której mowa w art. 14.

▼ **M1**

6. Podejmując na podstawie ust. 1 i 2 działania mające na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, państwa członkowskie uwzględniają potrzebę zapewnienia uczciwej i sprawiedliwej społecznie transformacji dla wszystkich. Komisja może wydać wytyczne jako wsparcie dla państw członkowskich w tym zakresie.

▼B*Artykuł 5***Elastyczności w formie pożyczania, przenoszenia i przekazywania****▼M1**

1. W odniesieniu do lat 2021–2025, państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 7,5 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.

▼B

2. W odniesieniu do lat od 2026 r. do 2029 r., państwo członkowskie może pożyczyć maksymalnie 5 % swojego rocznego limitu emisji na następny rok.

▼M1

3. Państwo członkowskie, w którym emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie niniejszego artykułu i art. 6:

a) w odniesieniu do roku 2021 – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu 75 % swojego rocznego limitu emisji na 2021 r. na kolejne lata do 2030 r.; oraz

b) w odniesieniu do lat 2022–2029 – przenieść niewykorzystaną część rocznego limitu emisji do poziomu 25 % swoich rocznych limitów emisji do tego roku na kolejne lata do 2030 r.

4. Państwo członkowskie może przekazać innym państwom członkowskim do 10 % swojego rocznego limitu emisji na dany rok w odniesieniu do lat 2021–2025 i do 15 % – w odniesieniu do lat 2026–2030. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na dany rok lub na kolejne lata do 2030 r.

▼B

5. Państwo członkowskie, w którym zweryfikowane emisje gazów cieplarnianych na dany rok są poniżej jego rocznego limitu emisji na ten rok, może – z uwzględnieniem wykorzystania elastyczności na podstawie ust. 1–4 niniejszego artykułu i art. 6 – przekazać niewykorzystaną część swojego rocznego limitu emisji innym państwom członkowskim. Otrzymujące państwo członkowskie może wykorzystać tę ilość w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 na ten rok lub na kolejne lata do 2030 r.

▼M1

5a. Przed jakimkolwiek przekazaniem rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5 państwo członkowskie informuje w formie elektronicznej ustanowiony rozporządzeniem (UE) 2018/1999 Komitet ds. Zmian Klimatu o swoim zamiarze przekazania części swojego rocznego limitu emisji na dany rok.

6. Państwa członkowskie powinny wykorzystać dochody – lub odpowiadającą im wartość finansową – wygenerowane w wyniku przekazania rocznych limitów emisji zgodnie z ust. 4 i 5, aby przeciwdziałać zmianom klimatu w Unii lub w państwach trzecich. Państwa członkowskie informują Komisję o wszelkich działaniach podjętych na podstawie niniejszego ustępu i podają te informacje do wiadomości publicznej w łatwo dostępnej formie.

▼B

7. Przekazanie rocznych limitów emisji na podstawie ust. 4 i 5 może nastąpić w związku z projektem lub programem mającym na celu ograniczenie emisji gazów cieplarnianych, który jest realizowany w sprzedającym państwie członkowskim i finansowany przez otrzymujące państwo członkowskie, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie i zapewniona jest identyfikowalność.

8. Państwa członkowskie mogą wykorzystywać jednostki pochodzące z projektów wydane na podstawie art. 24a ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia bez ograniczeń ilościowych, pod warunkiem że nie występuje podwójne liczenie.

*Artykuł 6***Elastyczność w przypadku niektórych państw członkowskich po zmniejszeniu liczby uprawnień w ramach EU ETS**

1. W odniesieniu do państw członkowskich wymienionych w załączniku II do niniejszego rozporządzenia można na użytek oceny ich zgodności na podstawie niniejszego rozporządzenia uwzględnić łącznie ograniczone anulowania do maksymalnie 100 mln uprawnień w ramach EU ETS. Takiego anulowania dokonuje się z liczby uprawnień danego państwa członkowskiego sprzedawanych na aukcji na podstawie art. 10 dyrektywy 2003/87/WE.

2. Uprawnienia w ramach EU ETS uwzględnione zgodnie z ust. 1 niniejszego artykułu są uznawane za uprawnienia w ramach EU ETS znajdujące się w obiegu na użytek art. 1 ust. 4 decyzji (UE) 2015/1814.

Komisja w swoim pierwszym przeglądzie na podstawie art. 3 tej decyzji rozważy, czy zachować sposób traktowania uprawnień w ramach EU ETS tak jak to określono w akapicie pierwszym niniejszego ustępu.

3. Państwa członkowskie wymienione w załączniku II powiadamiają Komisję do dnia 31 grudnia 2019 r. o wszelkich zamiarach skorzystania – w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 – z ograniczonego anulowania uprawnień w ramach EU ETS, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, do wielkości procentowej określonej w załączniku II na każdy rok w okresie od 2021 r. do 2030 r. dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego.

▼MI

Państwa członkowskie wymienione w załączniku II mogą jednokrotnie w 2024 r. i jednokrotnie w 2027 r., podjąć decyzję o zmianie wielkości procentowej, o której powiadomiły Komisję. W takim przypadku dane państwo członkowskie powiadamia Komisję o takiej decyzji odpowiednio do dnia 31 grudnia 2024 r. lub do dnia 31 grudnia 2027 r.

3a. Do dnia 31 grudnia 2023 r. Malta powiadomi Komisję, czy zamierza skorzystać – w celu zapewnienia zgodności na podstawie art. 9 – z ograniczonego anulowania uprawnień w ramach EU ETS, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, do wielkości procentowej określonej w załączniku II na każdy rok w okresie od 2025 r. do 2030 r.

3b. Niezależnie od ust. 3 państwa członkowskie wymienione w załączniku II, które nie powiadomiły Komisji do dnia 31 grudnia 2019 r. o zamiarze skorzystania z, przewidzianego w ust. 1 niniejszego artykułu, ograniczonego anulowania uprawnień w ramach EU ETS lub o zamiarze pełnego wykorzystania tego ograniczonego anulowania, powiadomią Komisję do dnia 31 grudnia 2023 r., czy zamierzają skorzystać lub korzystać w większym wymiarze z ograniczonego anulowania uprawnień w ramach EU ETS do wielkości procentowej określonej w załączniku II na każdy rok okresu od 2025 r. do 2030 r. dla każdego zainteresowanego państwa członkowskiego, na użytek oceny zgodności na podstawie art. 9.

▼M1

4. Na wniosek państwa członkowskiego centralny administrator wyznaczony na podstawie art. 20 ust. 1 dyrektywy 2003/87/WE (zwany dalej „centralnym administratorem”) bierze pod uwagę – na użytek oceny zgodności danego państwa członkowskiego na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia – wielkość do wysokości całkowitej ilości określonej na podstawie art. 4 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Na podstawie art. 12 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do tego państwa członkowskiego na każdy rok od 2021 r. do 2030 r. anuluje się jedną dziesiątą całkowitej liczby uprawnień w ramach EU ETS ustalonej na podstawie art. 4 ust. 4 niniejszego rozporządzenia. Na podstawie art. 12 ust. 4 dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do państw członkowskich, które powiadomiły Komisję na podstawie ust. 3a i 3b niniejszego artykułu, na każdy rok od 2025 r. do 2030 r. anuluje się jedną szóstą całkowitej liczby uprawnień w ramach EU ETS ustalonej na podstawie art. 4 ust. 4 niniejszego rozporządzenia.

5. W przypadku gdy zgodnie z ust. 3 państwo członkowskie powiadomiło Komisję o swojej decyzji o zmianie wielkości procentowej, o której uprzednio powiadomiło Komisję, odpowiednio niższa lub wyższa liczba uprawnień w ramach EU ETS zostaje anulowana w odniesieniu do tego państwa członkowskiego na każdy rok – odpowiednio – od 2026 r. do 2030 r. lub od 2028 r. do 2030 r.

▼B*Artykuł 7***▼M1****Dodatkowe wykorzystanie pochłaniania netto z LULUCF**

1. W zakresie, w jakim emisje gazów cieplarnianych państwa członkowskiego przekraczają jego roczny limit emisji na dany rok, w tym wszelkie roczne limity emisji przeniesione na podstawie art. 5 ust. 3 niniejszego rozporządzenia, na użytek oceny zgodności tego państwa członkowskiego na podstawie art. 9 niniejszego rozporządzenia za dany rok można uwzględnić ilość do poziomu sumy całkowitego pochłaniania netto i całkowitych emisji netto z połączonych kategorii rozliczania gruntów objętych zakresem rozporządzenia (UE) 2018/841, pod warunkiem że:

- a) łączna ilość uwzględniona w odniesieniu do tego państwa członkowskiego dla lat 2021–2025 nie przekracza połowy maksymalnej wielkości całkowitego pochłaniania netto określonej dla tego państwa członkowskiego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;
- aa) łączna ilość uwzględniona w odniesieniu do tego państwa członkowskiego dla lat 2026–2030 nie przekracza połowy maksymalnej wielkości całkowitego pochłaniania netto określonej dla tego państwa członkowskiego w załączniku III do niniejszego rozporządzenia;

▼B

- b) ilość taka przewyższa wymogi określone dla tego państwa członkowskiego na podstawie art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841;
- c) państwo członkowskie nie nabyło na podstawie rozporządzenia (UE) 2018/841 od innych państw członkowskich więcej pochłaniania netto, niż przekazało;
- d) państwo członkowskie spełnia wymogi rozporządzenia (UE) 2018/841; oraz

▼B

- e) państwo członkowskie przekazało opis planowanego wykorzystania elastyczności dostępnej na podstawie niniejszego ustępu zgodnie z art. 7 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 525/2013.

▼M1*Artykuł 8***Działania korygujące**

1. Jeżeli w corocznej ocenie na podstawie art. 29 rozporządzenia (UE) 2018/1999 i przy uwzględnieniu planowanego wykorzystania elastyczności, o których mowa w art. 5, 6 i 7 niniejszego rozporządzenia, Komisja uzna, że dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu swoich obowiązków wynikających z art. 4 niniejszego rozporządzenia, dane państwo członkowskie w ciągu trzech miesięcy przekazuje Komisji plan działań korygujących, który obejmuje:

- a) szczegółowe wyjaśnienie, dlaczego dane państwo członkowskie nie czyni wystarczających postępów w wypełnianiu tych obowiązków;
- b) ocenę, w jaki sposób finansowanie unijne wsparło wysiłki tego państwa członkowskiego na rzecz wypełnienia tych obowiązków i w jaki sposób państwo to zamierza wykorzystywać takie finansowanie w celu wypełnienia tych obowiązków;
- c) dodatkowe działania uzupełniające zintegrowany krajowy plan w dziedzinie energii i klimatu tego państwa członkowskiego zgodny z rozporządzeniem (UE) 2018/1999 lub wzmacniające jego wdrażanie, które to działania państwo to ma podjąć – w celu wypełnienia tych obowiązków – przy wykorzystaniu krajowych polityk i środków oraz poprzez realizację działań unijnych, wraz ze szczegółową oceną, w oparciu o dane ilościowe, o ile są dostępne, przewidywanych redukcji emisji gazów cieplarnianych wynikających z tych działań;
- d) ścisły harmonogram realizacji takich działań, umożliwiający ocenę rocznych postępów w realizacji.

W przypadku gdy państwo członkowskie ustanowiło krajowy organ doradczy ds. klimatu, może zwrócić się do niego o pomoc w zidentyfikowaniu niezbędnych działań, o których mowa w lit. c) akapit pierwszy.

2. Komisję w jej pracach mających na celu ocenę planów działań korygujących wspomaga zgodnie ze swoim rocznym programem pracy Europejska Agencja Środowiska.

3. Komisja może wydać opinię dotyczącą solidności planów działań korygujących przekazanych zgodnie z ust. 1 i w takim przypadku dokonuje tego w terminie czterech miesięcy od otrzymania tych planów. Zainteresowane państwo członkowskie w możliwie największym stopniu uwzględni opinię Komisji i może odpowiednio zmienić swój plan działań korygujących. Jeżeli zainteresowane państwo członkowskie nie uwzględni opinii Komisji w całości lub w dużej części, przedstawia Komisji uzasadnienie tej decyzji.

▼M1

4. Każde państwo członkowskie podaje do wiadomości publicznej plan działań korygujących, o którym mowa w ust. 1, oraz wszelkie uzasadnienia, o których mowa w ust. 3. Komisja podaje do wiadomości publicznej opinię, o której mowa w ust. 3.

▼B*Artykuł 9***Ocena zgodności**

1. W latach 2027 i 2032, jeżeli zweryfikowane emisje gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego przekroczą jego roczny limit emisji na poszczególny rok danego okresu, przy uwzględnieniu ust. 2 niniejszego artykułu oraz elastyczności wykorzystanych na podstawie art. 5, 6 i 7, stosuje się następujące środki:

- a) dodanie do wielkości emisji gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego na następny rok w wielkości równej nadwyżce emisji gazów cieplarnianych wyrażonej w tonach ekwiwalentu CO₂, pomnożonej przez współczynnik 1,08 zgodnie ze środkami przyjętymi na podstawie art. 12; oraz
- b) czasowy zakaz przekazywania przez państwo członkowskie jakiegokolwiek części jego rocznego limitu emisji innemu państwu członkowskiemu do momentu osiągnięcia zgodności z art. 4.

Centralny administrator wprowadza zakaz, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. b), do rejestru Unii.

▼M1

2. Jeżeli emisje gazów cieplarnianych danego państwa członkowskiego w okresie od 2021 r. do 2025 r., o których mowa w art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/841, przewyższają jego pochłanianie określone zgodnie z art. 12 tego rozporządzenia, centralny administrator odlicza od rocznych limitów emisji tego państwa członkowskiego wielkość równą tej nadwyżce emisji gazów cieplarnianych wyrażoną w tonach ekwiwalentu CO₂ na odpowiednie lata.

▼B*Artykuł 10***Dostosowania**

1. Komisja dostosowuje roczne limity emisji dla każdego państwa członkowskiego ustalone na podstawie art. 4 niniejszego rozporządzenia w celu odzwierciedlenia:

- a) dostosowań liczby uprawnień w ramach EU ETS wydanych na podstawie art. 11 dyrektywy 2003/87/WE, które wynikały ze zmiany zakresu źródeł objętych tą dyrektywą, zgodnie z przyjętymi na podstawie tej dyrektywy decyzjami Komisji w sprawie ostatecznego zatwierdzenia krajowych planów rozdziału uprawnień na okres od 2008 r. do 2012 r.;
- b) dostosowań liczby uprawnień w ramach EU ETS lub jednostek wydanych odpowiednio na podstawie art. 24 i 24a dyrektywy 2003/87/WE w odniesieniu do redukcji emisji gazów cieplarnianych w danym państwie członkowskim; oraz
- c) dostosowań liczby uprawnień w ramach EU ETS odnoszących się do emisji gazów cieplarnianych z instalacji wyłączonych z EU ETS zgodnie z art. 27 dyrektywy 2003/87/WE w okresie, na jaki zostały wyłączone.

▼B

2. Wielkość zawartą w załączniku IV dodaje się do rocznego limitu emisji na 2021 r. dla każdego państwa członkowskiego, o którym mowa w tym załączniku.

3. Komisja publikuje dane liczbowe wynikające z tego dostosowania.

*Artykuł 11***Rezerwa bezpieczeństwa**

1. Z zastrzeżeniem spełnienia celu Unii, o którym mowa w art. 1, w rejestrze Unii ustanawia się rezerwę bezpieczeństwa odpowiadającą ilości do 105 mln ton ekwiwalentu CO₂. Rezerwa bezpieczeństwa jest dostępna dodatkowo oprócz elastyczności przewidzianych w art. 5, 6 i 7.

2. Państwo członkowskie może korzystać z rezerwy bezpieczeństwa, o ile spełnione są wszystkie następujące warunki:

a) jego PKB na mieszkańca w cenach rynkowych w 2013 r., opublikowane przez Eurostat w kwietniu 2016 r., było poniżej średniej unijnej;

b) jego łączne emisje gazów cieplarnianych w latach od 2013 r. do 2020 r. w sektorach objętych niniejszym rozporządzeniem są niższe od jego łącznych rocznych limitów emisji na lata od 2013 r. do 2020 r.; oraz

c) jego emisje gazów cieplarnianych przekraczają jego roczne limity emisji w okresie od 2026 r. do 2030 r., mimo że:

(i) wykorzystało elastyczności na podstawie art. 5 ust. 2 i 3;

(ii) wykorzystało w maksymalnym możliwym stopniu pochłanianie netto zgodnie z art. 7, nawet jeżeli ilość ta nie osiąga poziomu określonego w załączniku III; oraz

(iii) nie dokonało przekazania netto do innego państwa członkowskiego na podstawie art. 5.

3. Państwo członkowskie, które spełnia warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, otrzymuje z rezerwy bezpieczeństwa dodatkową ilość do wysokości jego niedoborów, która ma zostać wykorzystana do celów zapewnienia zgodności na podstawie art. 9. Ilość ta nie przekracza 20 % jego całkowitej nadwyżki w okresie od 2013 r. do 2020 r.

Jeżeli uzyskana w wyniku tego łączna ilość, jaką mają uzyskać wszystkie państwa członkowskie, które spełniają warunki określone w ust. 2 niniejszego artykułu, przekracza pułap, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, ilości, które ma uzyskać każde z tych państw członkowskich, zmniejsza się proporcjonalnie.

4. Wszelkie wielkości pozostające w rezerwie bezpieczeństwa po rozdzieleniu zgodnie z akapitem pierwszym ust. 3 rozdziela się między państwa członkowskie, o których mowa w tym akapicie, proporcjonalnie do ich pozostałych niedoborów, ale tak, by ich nie przekroczyć. Taka ilość może być dla każdego z tych państw członkowskich dodatkowa względem wielkości procentowej, o której mowa w tym akapicie.

▼B

5. Po zakończeniu przeglądu, o którym mowa w art. 19 rozporządzenia (UE) nr 525/2013, w odniesieniu do 2020 r. Komisja publikuje dla każdego państwa członkowskiego, które spełnia warunki określone w ust. 2 lit. a) i b) niniejszego artykułu, wielkości odpowiadające 20 % całkowitej nadwyżki w okresie od 2013 r. do 2020 r., o których mowa w akapicie pierwszym ust. 3 niniejszego artykułu.

*Artykuł 12***Rejestr**

1. Komisja przyjmuje zgodnie z art. 13 akty delegowane w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia, aby zapewnić prawidłowe rozliczanie na podstawie niniejszego rozporządzenia za pośrednictwem rejestru Unii w odniesieniu do:

- a) rocznych limitów emisji;
- b) elastyczności stosowanej na podstawie art. 5, 6 i 7;
- c) ocen zgodności na podstawie art. 9;
- d) dostosowań na podstawie art. 10; oraz
- e) rezerwy bezpieczeństwa na podstawie art. 11.

2. Centralny administrator przeprowadza zautomatyzowaną kontrolę każdej transakcji w rejestrze Unii wynikającej z niniejszego rozporządzenia i, w stosownych przypadkach, wstrzymuje transakcje w celu wykluczenia ewentualnych nieprawidłowości.

3. Informacje, o których mowa w ust. 1 lit. a)–e) i ust. 2, są publicznie dostępne.

*Artykuł 13***Wykonywanie przekazanych uprawnień**

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.

2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 7 ust. 2 i art. 12 ust. 1, powierza się Komisji na okres pięciu lat od dnia 9 lipca 2018 r. Komisja sporządza sprawozdanie dotyczące przekazania uprawnień nie później niż dziewięć miesięcy przed końcem okresu pięciu lat. Przekazanie uprawnień zostaje automatycznie przedłużone na takie same okresy, chyba że Parlament Europejski lub Rada sprzeciwią się takiemu przedłużeniu nie później niż trzy miesiące przed końcem każdego okresu.

3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 7 ust. 2 i art. 12 ust. 1, może zostać odwołane w dowolnym momencie przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja ta staje się skuteczna od następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w określonym w tej decyzji późniejszym terminie. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.

▼B

4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami ustanowionymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.

5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 7 ust. 2 i art. 12 ust. 1 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy Parlament Europejski albo Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

*Artykuł 14***Procedura komitetowa**

1. Komisję wspiera Komitet ds. Zmian Klimatu ustanowiony rozporządzeniem (UE) nr 525/2013. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 5 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

▼M1*Artykuł 15***Przegląd**

1. Niniejsze rozporządzenie poddaje się przeglądowi uwzględniającemu między innymi zmieniające się okoliczności krajowe, sposób, w jaki wszystkie sektory gospodarki przyczyniają się do redukcji emisji gazów cieplarnianych, rozwój sytuacji międzynarodowej i wysiłki podejmowane, aby osiągnąć długoterminowe cele porozumienia paryskiego i rozporządzenia (UE) 2021/1119.

2. W ciągu sześciu miesięcy po zakończeniu każdego globalnego przeglądu uzgodnionego na mocy art. 14 porozumienia paryskiego Komisja składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonywania niniejszego rozporządzenia, w tym bilansu podaży rocznych limitów emisji i popytu, a także adekwatności krajowych celów w zakresie redukcji emisji gazów cieplarnianych zawartych w załączniku I do niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do ich wkładu w realizację unijnych celów klimatycznych zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2021/1119 oraz celów porozumienia paryskiego. W sprawozdaniu tym zawiera się w szczególności ocenę, czy zachodzi potrzeba wprowadzenia w ramach na okres po 2030 r. dodatkowych unijnych polityk i środków w świetle niezbędnych redukcji emisji gazów cieplarnianych przez Unię i jej państwa członkowskie. Zawiera ono także ocenę ścieżki redukcji emisji gazów cieplarnianych objętych niniejszym rozporządzeniem, która ma być zgodna z celem neutralności klimatycznej najpóźniej do 2050 r., z uwzględnieniem przewidywanego orientacyjnego budżetu emisyjnego Unii, o którym mowa w art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) 2021/1119, a także z uwzględnieniem znaczenia, jakie w dążeniu do osiągnięcia tego celu ma propagowanie zarówno sprawiedliwości i solidarności między państwami członkowskimi, jak i opłacalności. W stosownych przypadkach sprawozdaniu temu mogą towarzyszyć wnioski ustawodawcze.

▼M1

W sprawozdaniu, o którym mowa w akapicie pierwszym, uwzględnia się długoterminowe strategie państw członkowskich przygotowane i przedłożone zgodnie z art. 15 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2018/1999 oraz ocenę tych strategii przeprowadzoną przez Komisję na podstawie art. 15 ust. 9 tego rozporządzenia.

*Artykuł 15a***Opinia naukowa**

Europejski Naukowy Komitet Doradczy ds. Zmiany Klimatu ustanowiony na podstawie art. 10a rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 ⁽¹⁾ (zwany dalej „Komitetem Doradczym”) może z własnej inicjatywy przedstawiać opinie naukowe lub wydawać sprawozdania dotyczące unijnych środków, celów klimatycznych, rocznych poziomów emisji i elastyczności przewidzianych w niniejszym rozporządzeniu. Komisja uwzględnia odpowiednie opinie i sprawozdania Komitetu Doradczego, w szczególności w odniesieniu do przyszłych środków mających na celu dalszą redukcję emisji gazów cieplarnianych w sektorach objętych niniejszym rozporządzeniem.

▼B*Artykuł 16***Zmiany w rozporządzeniu (UE) nr 525/2013**

W rozporządzeniu (UE) nr 525/2013 wprowadza się następujące zmiany:

1) w art. 7 ust. 1 wprowadza się następujące zmiany:

a) dodaje się literę w brzmieniu:

„aa) od 2023 r. swoje antropogeniczne emisje gazów cieplarnianych, o których mowa w art. 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 ^(*) w odniesieniu do roku X-2, zgodnie z wymogami UNFCCC dotyczącymi sprawozdawczości;

^(*) Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2018/842 z dnia 30 maja 2018 r. w sprawie wiążących rocznych redukcji emisji gazów cieplarnianych osiągniętych przez państwa członkowskie od 2021 r. do 2030 r. przyczyniających się do działań w dziedzinie klimatu w celu wywiązania się z zobowiązań wynikających z Porozumienia paryskiego oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 525/2013 (Dz.U. L 156 z 19.6.2018, s. 26).”;

b) akapit drugi otrzymuje brzmienie:

„Państwa członkowskie powiadamiają corocznie Komisję w swoich sprawozdaniach o zamiarze wykorzystania elastyczności określonych w art. 5 ust. 4 i 5 oraz w art. 7 rozporządzenia (UE) 2018/842, a także o wykorzystaniu dochodów zgodnie z art. 5 ust. 6 tego rozporządzenia. W terminie trzech miesięcy od otrzymania od państw członkowskich takich informacji Komisja udostępnia je komitetowi, o którym mowa w art. 26 niniejszego rozporządzenia.”;

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 401/2009 z dnia 23 kwietnia 2009 r. w sprawie Europejskiej Agencji Środowiska oraz Europejskiej Sieci Informacji i Obserwacji Środowiska (Dz.U. L 126 z 21.5.2009, s. 13).

▼B

2) w art. 13 ust. 1 lit. c) dodaje się podpunkt w brzmieniu:

„(ix) od 2023 r. – informacje na temat krajowych polityk i środków wdrażanych w ramach wypełniania ich obowiązków wynikających z rozporządzenia (UE) 2018/842 oraz informacje o planowanych dodatkowych krajowych politykach i środkach przewidywanych z myślą o ograniczeniu emisji gazów cieplarnianych w stopniu większym niż ich zobowiązania na podstawie tego rozporządzenia;”;

3) w art. 14 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„f) od 2023 r. – prognozy całkowitych emisji gazów cieplarnianych i odrębne oszacowania prognozowanych emisji gazów cieplarnianych w odniesieniu do źródeł emisji objętych rozporządzeniem (UE) 2018/842 i dyrektywą 2003/87/WE.”;

4) w art. 21 ust. 1 dodaje się literę w brzmieniu:

„c) zobowiązań na podstawie art. 4 rozporządzenia (UE) 2018/842. W ocenie tej uwzględnia się postępy w realizacji unijnych polityk i środków oraz informacje uzyskane od państw członkowskich. Co dwa lata do oceny należy włączać przewidywane postępy Unii w realizacji jej ustalonego na szczeblu krajowym wkładu do Porozumienia paryskiego zawierającego zobowiązanie Unii do redukcji emisji gazów cieplarnianych w całej gospodarce, a także przewidywane postępy w wypełnianiu przez państwa członkowskie ich zobowiązań wynikających z tego rozporządzenia.”.

Artykuł 17

Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

M1*ZALĄCZNIK I*REDUKCJE EMISJI GAZÓW CIEPLARNIANYCH PRZEZ PAŃSTWA
CZŁONKOWSKIE NA PODSTAWIE ART. 4 UST. 1

	Redukcje emisji gazów cieplarnianych przez państwa członkowskie w 2030 r. w porównaniu z poziomami ich emisji w 2005 r. określonymi zgodnie z art. 4 ust. 3	
	Kolumna 1	Kolumna 2
Belgia	- 35 %	- 47 %
Bułgaria	- 0 %	- 10 %
Czechy	- 14 %	- 26 %
Dania	- 39 %	- 50 %
Niemcy	- 38 %	- 50 %
Estonia	- 13 %	- 24 %
Irlandia	- 30 %	- 42 %
Grecja	- 16 %	- 22,7 %
Hiszpania	- 26 %	- 37,7 %
Francja	- 37 %	- 47,5 %
Chorwacja	- 7 %	- 16,7 %
Włochy	- 33 %	- 43,7 %
Cypr	- 24 %	- 32 %
Łotwa	- 6 %	- 17 %
Litwa	- 9 %	- 21 %
Luksemburg	- 40 %	- 50 %
Węgry	- 7 %	- 18,7 %
Malta	- 19 %	- 19 %
Niderlandy	- 36 %	- 48 %
Austria	- 36 %	- 48 %
Polska	- 7 %	- 17,7 %
Portugalia	- 17 %	- 28,7 %
Rumunia	- 2 %	- 12,7 %
Słowenia	- 15 %	- 27 %
Słowacja	- 12 %	- 22,7 %
Finlandia	- 39 %	- 50 %
Szwecja	- 40 %	- 50 %

▼ B*ZAŁĄCZNIK II*

PAŃSTWA CZŁONKOWSKIE, W PRZYPADKU KTÓRYCH DO CELÓW ZGODNOŚCI NA PODSTAWIE ART. 6 MOGĄ ZOSTAĆ UWZGLĘDNIONE OGRANICZONE ANULOWANIA PRZYDZIAŁÓW UPRAWNIEŃ W RAMACH EU ETS

	Maksymalny odsetek emisji gazów cieplarnianych w 2005 r. określony zgodnie z art. 4 ust. 3
Belgia	2 %
Dania	2 %
Irlandia	4 %
Luksemburg	4 %
▼ <u>M1</u>	
Malta	7 %
▼ <u>B</u>	
Niderlandy	2 %
Austria	2 %
Finlandia	2 %
Szwecja	2 %

▼ M1

 $\nabla \underline{\mathbf{B}}$

▼ M1

▼B

ZALĄCZNIK IV

WIELKOŚĆ DOSTOSOWANIA NA PODSTAWIE ART. 10 UST. 2

	Tony ekwiwalentu CO ₂
Bułgaria	1 602 912
Republika Czeska	4 440 079
Estonia	145 944
Chorwacja	1 148 708
Łotwa	1 698 061
Litwa	2 165 895
Węgry	6 705 956
Malta	774 000
Polska	7 456 340
Portugalia	1 655 253
Rumunia	10 932 743
Słowenia	178 809
Słowacja	2 160 210